

दुःशासने इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
 संजय उवाच दुःशासने तु निहते तव पुत्रा महारथाः ॥ महाक्रोधविषावीराः समरेष्वपलायिनः ॥ १ ॥ दशराजन्महावीर्याभीमं प्राच्छादयन् शरैः ॥ निषंगी
 कवचीपाशीदंडधारोधनुर्धरः ॥ २ ॥ अलोलुपः सहः षंडो वातवेगसुवर्चसौ ॥ एते समेत्य सहिता भ्रातृव्यसनकर्षिताः ॥ ३ ॥ भीमसेनं महाबाहुं मार्गणैः समवार
 यन् ॥ सवार्यमाणो विशिखैः समंतात्तैर्महारथैः ॥ ४ ॥ भीमः क्रोधाग्निरक्ताक्षः क्रुद्धः कालइवावभौ ॥ तांस्तु भैरुमहावेगैर्दशभिर्दशभारतान् ॥ ५ ॥ रुक्मांगदा
 नुरुक्मपुंखैः पार्थो निन्येयमक्षयं ॥ हतेषु तेषु वीरेषु प्रदुद्राववलंतव ॥ ६ ॥ पश्यतः सुतपुत्रस्य पांडवस्य भयार्दितं ॥ ततः कर्णो महाराजप्रविवेश महद्भयं ॥ ७ ॥ ह
 स्त्वाभीमस्य विक्रान्तमंतकस्य प्रजास्विव ॥ तस्य त्वाकारभावज्ञः शल्यः समितिशोभनः ॥ ८ ॥ उवाच च चनं कर्णं प्राप्तकलमरिंदमं ॥ माव्यथांकुरुराधेयनैव त्व
 य्युपपद्यते ॥ ९ ॥ एते द्रवंति राजानो भीमसेन भयार्दिताः ॥ दुर्योधनश्च समूढो भ्रातृव्यसनकर्षितः ॥ १० ॥ दुःशासनस्य रुधिरपीयमाने महात्मना ॥ व्यापन्न
 चेतसश्चैव शोकोपहतचेतसः ॥ ११ ॥ दुर्योधनमुपासंते परिवार्य समंततः ॥ रूपप्रभृतयश्चैते हतशेषाः सहोदराः ॥ १२ ॥ पांडवाल बलक्ष्माश्च धनं जयपुरोगमाः ॥
 त्वामेवाभिमुखाः शूरा युद्धाय समुपस्थिताः ॥ १३ ॥ सत्वं पुरुषशार्दूलपौरुषेण समास्थितः ॥ क्षत्रधर्मं पुरस्कृत्य प्रत्युद्याहि धनं जयं ॥ १४ ॥ भारो हि धार्तराष्ट्रेण त्व
 यिसर्वः समाहितः ॥ तमुद्ग्रहमहाबाहो यथाशक्ति यथावलं ॥ १५ ॥ जये स्याद्विपुला कीर्तिर्ध्रुवः स्वर्गः पराजये ॥ दृषसे नश्च राधेयसंक्रुद्धस्तनयस्तव ॥ १६ ॥ त्वयि
 मोहं समापन्ने पांडवानां भिधावति ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं शल्यस्यामिततेजसः ॥ हृदि चावश्यकं भावं च क्रेयुद्धाय सुस्थिरं ॥ १७ ॥ ततः क्रुद्धो दृषसे नोभ्यधावदव
 स्थितं प्रमुखे पांडवंतं ॥ दकोदरं कालमिवात्तदंगदाहं स्तं योधयंतं त्वदीयान् ॥ १८ ॥ तमभ्यधावन्नकुलः प्रवीरो रोषादमित्रं प्रतुद नृपत्कः ॥ कर्णस्य पुत्रं समरे
 प्रहृष्टं पुरा जिघां सुर्मघवे वज्रं ॥ १९ ॥ ततो ध्वजं स्फाटिकचित्रकंचुकं चिच्छेद वीरो नकुलः क्षुरेण ॥ कर्णात्मजस्येष्वसनं च चित्रं भृष्टं न जांबूनदचित्रं न दं ॥ २० ॥
 अथान्यदादाय धनुः सशीघ्रं कर्णात्मजः पांडवमभ्यविध्यन् ॥ दिव्यैरक्षैरभ्यवर्षच्च सोपि कर्णस्य पुत्रो नकुलं कृतास्त्रः ॥ २१ ॥ शराभिघाताच्च रुषाच राजानस्वयाच
 भासास्त्रसमीरणाच्च ॥ जज्वाल कर्णस्य सुतोतिमात्रमिद्धो यथाज्यादुतिभिर्दुताशः ॥ २२ ॥ कर्णस्य पुत्रो नकुलस्य राजन्सर्वान् श्वान् क्षिणोदुत्तमास्त्रैः ॥ वनायु
 जान्वैनकुलस्य शुभ्रानुदग्रगान् हंमजालावनन्दान् ॥ २३ ॥